

LATVAS

No. 19. Metai VI

Geg. (May) 8, 1926

Latvian
Republic
Library

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,
2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

V. SEKMADIENIS PO VELYKŲ.

L e k c i j a .

AP. DARB. 1, 1-11.

IRMOJE knygoje, o Teofiliau, aš kalbėjau apie visa, ką Jėzus darė ir mokino nuo pat pradžių iki tai dienai, kurioje, davęs per šventąją Dvasią savo išrinktiesiems apaštalams įsakymų, jis buvo paimtas į dangų. Jiems taip pat po savo kančios jis pasirodė gyvas tuhariopais budais, nes per keturias dešimtis dienų davėsi jiems matyti ir kalbėjo apie Dievo karalystę.

Valgydamas su jais, jis jiems liepė neišeiti iš Jeruzalės ir laukti Tėvo pažadėjimo. Apie jį (sakė jis) jus girdėjote iš mano burnos; nes Jonas krikštijo tik vandenimi, jus gi, nedangeliui dienų pralinkus, busite pakrikštyti šventąja Dvasia. Taigi, jie buvo susiėję ir klausė jį sakydami: Viešpatie, ar šiuo laiku tu sugrąžinsi karalystę Izraeliui? Jis jiems atsakė: Ne jūsų dalykas žinoti laikus ar valandas, kurias Dievas nustatė savo valdžiai; bet, kaip tik šventoji Dvasia ant jūsų ateis, jus gausite galią ir busite man liudytojai Jeruzalėje, visoje Judėjoje, Samarijoje ir iki žemės pakraščiu. Tai pasakes, jiems bėginti, jis buvo pakeistas. Debesys paėmė jį iš po jų akių. Kuomet jie, akinių nenuleisdami, žiūrėjo į dangų, jam įeinant, štai du vyrų baltais rubais atsistojo prie jų. Juodu tarė: Vyrų Galiliejiečiai, ko jus stovite, žiurdami į dangų? Tas Jėzus, kurs paimtas nuo jūsų į dangų, taip pat ateis, kaip matėte jį einantį į dangų.

E v a n g e l i j a .

MK. 16, 14-20.

A NUO metu Jėzus pasirodė vienuolikai, kuomet jie sėdėjo už stalo; jis barė jų netikėjimą ir širdies kietumą, kad jie netikėjo tiems, kurie buvo matę jį atsikėlusį. Tuomet jis jiems tarė: Eidami į visą pasaulį, skelbkite evangeliją visam sutvėrimui. Kas tikės ir bus pakrikštytas, tas bus išganytas; kas gi netikės, bus pasmerktas. Tuos, kurie tikės, lydės tokie stebuklai: Mano vardu jie išvarinės velnius, kalbės naujomis kalbomis, ims žalčius ir jei ką mirtingą gertų, tai jiems nekenks; jie dės rankas ant ligonių ir tie pasveiks.

Viešpats Jėzus, po to kaip jiems kalbėjo, buvo paimtas į dangų ir sėdi Dievo dešinėje. Jie gi išėję skelbė visur, Viešpačiui draug veikiant ir patvirtinant jų žodžius lydinčiais juos stebuklais.

Einant kryžiaus kelius arba stacijas yra gera prie kiekvienos stoties sukalbėti sekanti meldelė: "Garbiname Tave, švenčiausis Viešpatie Jėzau Kristau, ir šloviname Tave; nes per savo šventą kryžių atpirkai šį pasaulį!"

Šv. Tėvas Leonas XIII kalbantiems šitą meldelę suteikė 100 dienų atleidų kartą dienoje. (21 d. vasario 1891 metais.)

"Pasaulio Išganytojau, pasigailėk mūsų!" — Kalbantiems šituos žodžius šv. Tėvas Leonas XIII suteikė 50 dienų atleidų, kuriuos reikia aukoti už vėles skaiskykloje kenčiančias. (4 d. kovo 1882 m.)

DANGUN ŽENGIMO ŠVENTĖ.

L e k c i j a .

JOKUB. 1, 22-27.

YLLIMIAUSIEJI: Bukite gi žodžio vykintojai ir ne tik klausytojai, klaidinantys patys save. Nes jei kas yra žodžio klausytojas ir ne vykintojas, tas panašus į žmogų, kurs žiuri į savo prigimtą veidą veidrodyje: jis pažiūrėjo į save ir nuėjo, ir tuojau užmiršo, kok-sai buvo. Kas gi atsidėjęs išžiuri į tobulą laisvės istatymą ir jo laikosi, kas pasidarė ne klausytojas užuomarša, bet darbo vykintojas, tas bus laimingas savo darbu. O jei kas tariasi esąs maldingas ir nesuvaldo savo liežuvio, bet suvedžioja savo širdį, to maldingumas tuščias. Tikras ir nesuteptas maldingumas Dievo ir Tėvo akyvaizdoje yra toks: lankyti našlaičius ir našles jų sielvarte ir sergėti save nesuteptą šiuo pasauliu.

E v a n g e l i j a

JO. 16, 23-30.

NUO metu tarė Jėzus savo mokytiniam: Ištikrųjų, ištikrųjų, sakau jums: ko tik prašysite Tėvą mano vardu, jis jums duos. Iki šiolei jus nieko neprasėte mano vardu. Prašykite ir gausite, kad jūsų džiaugsmas būtų pilnas.

Tai aš jums kalbėjau prilyginimais. Ateina valanda, kuomet jau nebe prilyginimais jums kalbėsiu, bet aiškiai sakysiu jums apie Tėvą. Tą dieną jus prašysite mano vardu; aš nesakau jums, kad aš prašysiu už jus Tėvą, nes pats Tėvas myli jus, delto kad jus mane mylėjote ir tikėjote, jog aš nuo Tėvo išėjau. Aš išėjau nuo Tėvo ir atėjau į pasaulį; vėl palieku pasaulį ir einu pas Tėvą. Jo mokytiniai jam tarė: Štai dabar aiškiai kalbi ir nebesakai jokio prilyginimo. Mes žinome, kad tu visa žinai ir tau nereikia, kad kas tave klausytų; todėl mes tikime, kad tu esi nuo Dievo išėjęs.

Tautų Suvažiavimas.

Katalikų Bažnyčia yra skirta visoms tautoms. Jinai yra tarptautinė įstaiga, kurioje kiekviena tauta turi lygias teises. Kalbų įvairumas yra vienas gražiausių reiškinų žmonijos gyvenime. Galima įsivaizduoti kokio žavėtino įspūdžio turi teikti skaitlingas įvairių tautų suvažiavimas. Tokios gražios progos tuo apsiereiškimu pasigėrėti suteiks šįmet Chicago Eucharistinis kongresas. Jau pačiame Chicago mieste yra įvairių tautų rinkinys. Ir štai daugiau negu trečdalis visų miesto gyventojų yra katalikai. Bet tai katalikai ne vienos tautos, tiktai atskiros atžalos visų pasaulio tautų, kurių gyvenimo obalsiai atsimuša jų senose tėvynėse.

Chicago kongresas, tokiu budu, su-trauks daugiausia tautinių grupių iš įvairių pasaulio valstybių. Todėl kongresas bus tiktai tarptautinis — katalikiškas.

Visu pirma pačiose Suvienytose Valstybėse yra į 20 milijonų katalikų, kurie gyvena gana turtingai. Jie yra pratę važinėti, dalyvauti įvairiuose seimuose, kongresuose, vykti atostogoms Europon į savo senas tėvynes; jų įjūdinti nereikia. Iš dabartinių pranešimų jau žinoma, kad Detroit miesto tiktai viena švenč. Vardo draugija atsiunčia 5,000 savo atstovų. Lygiai toks pat skaičius užsakė sau vietas iš San Francisco, vadovaujant tenykščiam arkivys-

kupui Hanna. Labai skaitlinga keletos tukstančių minia atvyksta iš Cleveland. Savo kelionei jie nusisamdė didelį laivą, kuris didžiausiais ežerais atveš juos į Chicago miestą ir pasiliks uoste. Tokiu budu maldininkai nereikalaus pastogės mieste; laive jie turės savo valgyklą ir nakvynę. Tai tiktai 3 miestų dalyviai. Bet tokių bus keletas šimtų įvairių miestų atstovų grupių, skaitančių po keleta tukstančių asmenų.

Ne mažiau žmonių atvyks ir iš užsienio. Šitie tolymesnieji svečiai didžiuomoje bus įvairių tautų rinktinioji švie-suomenė; netruks ir minios. Artymiausioji kaimyninė valstybė Kanada atsiunčia 75,000 atstovų. Tai tikrieji kanadiečiai — prancuziškai kalbantieji katalikai. Savo katalikišku visuomeniniu gyvenimu kanadiečiai daugiausia pasižymi, nes tikybiniai aukščiausia susipratę. Prie kanadiečių grupės prisidės Prancuzijos, Belgijos ir prancuziškos Šveicarijos atstovai. Prancuzų tukstantinės grupės priešakyje stovi Paryžiaus kardinolas Dubois su daugeliu vyskupų. Iš pasauliečių žymių vyrų dalyvaus didžiojo karo vadas maršalas Foch, generolas Castelnau ir kiti. Gana skaitlinga bus ir belgų grupė. Šveicarai be tautų skirtumo vyks kartu, tiktai Chicago mieste pasiskirstys sulyg savo tautybės kalbomis.

Žymiausių Bažnyčios vyrų, daugiausia kardinolų atvyks iš Italijos. Jų tarpe ir šv. Tėvo pasiuntinys, kuris kongrese jo vardų visur užims pirmą vietą. Bet ir be aukštųjų dvasininkų dalyvaus didžiulė minia. Vatikano laik-

raštis "Osservatore Romano" skelbia, kad italų atstovų grupė turės mažiau-sia 12,000 asmenų.

Kita kaimyninė valstybė Meksika, nors ne taip skaitlingai kaip Kanada, irgi atsiunčia gana žymų skaičių atstovų. Jiems pirmininkauja žymiausi šalies dvasininkai, butent Micoacan arkivyskupas Ruiz y Flores, kuris yra Tarp tautinio Eucharistinio komiteto narys, Guadalajara arkivyskupas Crozco Jimenez ir Monteray arkivyskupas Herrera y Pena. Prie meksikiečių prisijungs ir kitos ispaniškai kalbančios grupės iš Pietinės Amerikos valstybių, kaip iš Kolumbijos, Argentinos, Peru, Čili, Paragvay, Ekvador ir kitų. Su jais kartu dalyvaus ir Ispanijos atstovai. Kadangi Brazilija yra portugališkai kalbančių žmonių valstybė, tai jos atstovai vieny-sis su Portugalijos ir Azorų salų grupėmis. Šitoms grupėms pirmininkaus Braga arkivyskupas Alvesmatos Angra de Heroism ir Azorų salų vyskupas Castro Meyrelles.

Anglija sudarė dvi grupi — Anglijos ir Škotijos. Anglų atstovų priešakyje stovi Londono kardinolas Bourne su keleta vyskupų. Toji grupė jau užsakė Chicago miesto viešbučiuose 1,100 kambarių. Škotų grupei pirmininkauja Liverpool vyskupas Keating ir kiti įžymus dvasininkai. Airiai sudarė savo grupę, kuriai vadovauja Airijos primas kardinolas O'Donnell ir daugelis vyskupų. Visi trys airių universitetai Dublin, Cork ir Galway siunčia savo atstovus iš tarpo profesorių ir studentų.

Pernai Šventaisiais Metais Romoje dalyvavo daugiausia vokiečių maldininkų. Gana skaitlingai jie ruošiasi ir į Chicago kongresą. Vokiečių atstovų priešakyje stovi Miuncheno kardinolas Faulhaber, Koelno kardinolas Schulte ir Katalikų Vienybės pirmininkas kunigaikštis von Loewenstein. Daugelis vokiečių inteligentijos ir amerikiečių vokiečių didėsės draugijos Central Verein seime, kuris įvyks mieste Springfield, Ill. bendrai su vokiečiais dalyvaus ir austrų grupė, kuriai pirmininkauja Vienos kardinolas Piffel, prelatas Seipel, buvusias Austrijos garsusis kancleris, kuris išgelbėjo šalį iš bankruto, ir daugelis vyskupų. Prie jų žinoma prisidės ir Šveicarijos vokiečiai.

Slavų tautos irgi organizuoja savo grupes ir renka savo atstovus. Čekai ir slovakai bendrai po vyskupų globa ruošia didelę minią. Jie jau atsiuntė du kunigu, kurie išdirbtų visą programą. Kadangi Chicago mieste čekų ir slovakų yra didelis skaičius, tai ir atstovų iš Čeko-Slovakijos laukiama ne maža. Lenkai savo katalikų kongrese paskyrė 3 atstovus, butent Chelmo vyskupą, kun. prof. Voronieckį, kunigaikštį, buvusį Liublino universiteto rektorių, ir dr. Haleckį. Jiems pavesta organizuoti ir su jais kartu vykti lenkų grupė. Jugoslavai, kurių tarpe esama įvairių tautų, ruošia bendrą atstovų grupę, išskyrus chorvatus, kurie žada sudaryti atskirą skaitlingą grupę. Slavams teks suvaidinti kongrese žymus vaidmuo. Jiems pavesta iškelti Bažnyčių vienybės klausimas, kuris bus įvairių

asmenų plačiai gvildenamas paskaitose. Šiuose posėdžiuose ims dalyvumo visos slavų Rytų Apeigų grupės, kurie yra vienybėje su šv. Tėvu. Kartu su jais dalyvaus graikai, armėnai ir kitos Rytų unitų mažumos. Bažnyčių vienybės klausimas kongrese bus vienas svarbiausių.

Kitų Europos atskirų grupių žymesnės bus madjarų, olandų ir lietuvių. Pranešta iš Budapešto, kad madjarų grupė bus ne mažiau 1,000 asmenų. Jiems pirmininkauja Madjarijos primas kardinolas Csernoch ir apie 10 vyskupų. Olandai turėjo savo suvažiavimą mieste Utrecht. Jie nutarė skaitlingai dalyvauti kongrese. Prie olandų grupės prisidės ir kitose valstybėse gyvenantieji olandai, ypatingai Danijoje. Tokiu budu olandų grupė atstovaus ne vieną valstybę, bet visą olandų tautą. Jiems vadovaus kard. Van Rossum.

Lietuvoje irgi daugelis rengiasi važiuoti į Chicago kongresą. Visus reikalingus kelionei formalumus išrupina Amerikos Lietuvių Prekybos Bendrovė. Daugelis amerikiečių parsitraukia savo giminių kaip į kongresą, taip ir į svečius. Iš aukštųjų dvasininkų vyksta arkivyskupas Matulevičius ir greičiausia arkivyskupas Karevičius. Tikimasi, kad atvyks ir daugiau Lietuvos vyskupų. Ne mažas skaičius kunigų ruošiasi vykti. Tikrai būtų gera, kad jie visi sudarytų vieną bendrą grupę ir kartu atvyktų kaip Lietuvos atstovai į Chicago Eucharistinį kongresą. Tuomi jie suteiktų mūsų visai išeivijai didelės garbės; Suvienytų Valstybių gyventojai matytų, kad

ir lietuviai katalikai tikybiniai susipratę ir visuomeniniame gyvenime moka organizuotis. Bendros grupės organizavimu turėtų pasirupinti Katalikų Vienybės Centras.

Chicago kongreso dalyviai skirsis ne tiktai savo kalba, bet ir savo odos spalva. Amerika yra ne ateivių europiečių, bet tikrųjų amerikiečių-indijonų tėvynė. Jeigu kas gali pasirodyti iškilmingai, tai amerikiečiai — indijonai. Ir jie skaitlingai dalyvaus Chicago kongrese. Žymų skaičių atstovų atsiunčia Chippewa ir Yankton Sioux indijonai. Jie visi bus pasipuošę savo tautiniais rubais. Moderninio Chicago miesto patogumai jiems nereikalingi. Jie apsigyvens Grant parke; čia jie pasistatys savo palapines. Nėra jiems reikalo varžytis svetimtaučių žingeidumu. Jie gyvena savo bočių žemėje, naudodamiesi savotišku budu visais patogumais, kuriuos jiems jų turtingoji tėvynė teikia.

Kongrese ims dalyvumo ir senovės vergų vaikai — juodieji žmonės — negrai. Amerika jų tokia pat tėvynė kaip ir baltųjų europiečių. Jie turi didesnės teisės į šitą šalį už pačius europiečius, nes per keleta šimtų metų jie savo kruvinu prakaitu ir karčiomis vergijos ašaromis aplaistė tuos krašto dirvonus. Daugiausia negrų gyvena pietinėse valstybėse. Iš ten jų skaitlingos grupės atvyks į kongresą. Ne tiktai karštosios saulės auklėtiniai, bet ir šiaurės ledų įnamiai ruošiasi į kongresą. Alaskos katalikai eskimai sudarė savo atstovų

grupę. Jie irgi atvyks pasipuošę savo tautiniais rubais ir, panašiai indijonams, apsigyvens didžiulio Michigan ežero pakrantėse.

Gražaus įspūdžio teikia Tautų Sąjungos suvažiavimas Genevoje. Viešbučius puošia beveik visų pasaulio valstybių vėliavos; plenumė dalyvauja didžiųjų ir mažųjų tautų atstovai. Bet Tautų Sąjungos suvažiavimą, palyginus su Katalikų Bažnyčios kongresu, rasime didžiausį skirtumą. Katalikų Eucharistiniame kongrese visos tautos lygios; čia nėra pavergtųjų ir viešpataujančiųjų; ir pavergtųjų tautų vėliavos gali iškilmingai plevėsuoti Chicago kongrese. Čia nėra diplomatinių kalbų, kurias atstovai turi mokėti; visos kalbos lygios; visomis lygiai garbinamas žmonijos Kurėjas. Čia nėra politinių tikslų, svetimos tautos skriaudų, bet visų atstovų širdyje viena mintis — Kristaus ramybė ir meilė, reiškiantys visų tautų broliškame sutikime ir vienybėje. Chicago Eucharistinis kongresas yra tartum šv. Jono Apaštalo regėjimas, įsikunijęs žmonijos gyvenime. Jisai rašo: "Aš mačiau didelę minią, kurios niekas negalėjo suskaičiuoti, iš visų tautų, giminių, žmonių kuopų ir kalbų: jie stovėjo ties sostu ir Avinelio akyvaizdoje, apvilkti baltais rubais, ir palmės buvo jų rankose". (Apr. 7, 9). Taip lygiai visos pasaulio tautos stos Dievo akyvaizdoje prieš Švenčiausią, atiduodamos Jam atatinkamą garbę. J. N.

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Paprasčiausius Priekaištus Tikejimui.

Užuot kalbėti apie ateinantį gyvenimą, religija geriau imtų rūpintis šiuo buvimu ir naikintų jo vargą.

ATSAKYMAS. Religija daug kalba apie ateinantį gyvenimą dėlto, kad jį-šai yra labai svarbus ir daug vertesnis už dabartinį.

Jeigu tikyba daug kalba apie amžinybę, toli gražu ji nepamiršta dabartinio gyvenimo. Visi žmogaus reikalai jai rupi: jo siela, jo kunas, jo esamas ir busimas gyvenimas; ji nieko nepamiršta.

Jinai nepanaikina visų gyvenimo vargų, kadangi tie vargai negali būti panaikinti. Juos negalima panaikinti, kadangi jų priežastys negalima pašalinti.

Tųjų priežasčių pati pirmoji yra kuno jėgų nelygumas: sveikatos, gabumų, proto ir uolumo nelygumas žmonėse. Jei dėl nelaimės arba vien dėl senatvės aš prarasiu reikalingas spēkas varyti savo pramonei arba darbui dirbti, ar aš nepateksiu į vargo nasrus? Jei, nežiurint mano pastangų, aš nėsu taip gabus savo darbą atlikti kaip mano draugas, ar mano pirkėjai nemėgs geriau tų, kurie yra gabesni už mane? Ar gi aš nepasijusiu varge? Toliau, kas gali mus apsaugoti nuo ligų, nelaimių ir senatvės? Kas gali duoti gabumų tam, kas jų neturi? Kas gali sulyginti visus jėgomis, protu, norais? Tai vis didelis vargo šaltinis, kurio nei religi-

ja negali pašalinti.

Antroji priežastis gludi tame, kad žmogaus ydos ir silpnybės, plaukiančios iš mūsų sugedusios prigimties, dar daugiau gadinamos tinginystės, gašlumo, girtybės, besaikios pasilinksminių meilės, keršto, puikybės ir kitų nuodėmių.

Iš šimto žmonių kiek yra nelaimingų savo dalimi! Jie kaltina dangų, kuomet jie turėtų kaltinti save. Geri vargšai tuojau randa pagelbos: Dievas ir ištikimieji Dievo vaikai jų niekuomet neapleidžia.

Neturtas, kaip liga ir mirtis, yra nuodėmės bausmė. Negalima jo panaikinti, kadangi negalima išbraukti pradinės nuodėmės. Kas galima ir ką religija stebėtina padaro, tai sumažina vargą, pagelbsti ir palengvina jo skausmus, padaro jį pakenčiamu.

Religija gerbia kune tos nemirtingosios sielos aukurą, kuris yra Dievo šventykla. Ji stengias gydyti, net pastoti kelią visiems tiems vargams, nesuskaitomomis labdarybės įstaigomis, visokiomis prieglaudomis, kurios visur gyvuoja krikščioniškame pasaulyje.

Kur jos balsas yra girdimas, turtuolis lieka vargšo prieteliu, broliu ir dažnai vargšo tarnu. Jis džiaugsmingai pila savo apstumą į vargšo rankas; vargšas savo dėtoje išmoksta Jėzaus Kristaus mokykloje kantriai kentėti ir kartais pasiekia tokio aukšto išsižadė-

jimo laipsnio, kad myli vargą, kuris, jis žino, yra paliktas jo dangiškojo Tėvo išbandyti jo ištikimybės, apvalyti jį nuo savo ydų ir padaryti jį panašesniu į savo prikryžiuotąjį Išganytoją; pagaliau sutaupyti jam neapsakomus linksmųjų turtus amžinajam gyvenime. Kiek gerų vargdienių aš esu matęs dekojančių Dievui už savo vargus ir linksmų savo neturte.

Religija daro tai, ką ji teturi daryti; jina netik rupinasi mūsų laime čionai, bet labiau rupinasi ateinančiuoju gyvenimu.

Niekas negali nusiskusti religija. Tegul turtuolis lieka geru krikščioniu ir jisai bus labdarys; tegul vargšas lieka geru krikščioniu ir kantriai kenčia dėl Dievo meilės, jisai jausis laimingu. Čia tai ir randasi jų laimės paslaptis.

Mes turėtume džiaugtis gyvenimu, juo linksmintis; Dievas yra per geras sutverti mus nelaimėi.

ATSAKYMAS. Taip. Dievas, savo malonėje, tėra mus sutvėręs laimei. Svarbus gi dalykas yra suprasti kas yra toji laimė.

Ieškai laimės. Gerai darai. Buk atšargus, kad neapsiviltumei, besirinkdamas priemones jai pasiekti. Daug yra kelių prieš tamstos akis; vienas tėra tikras. Vargas tam, kuris pasiskirs netikrąjį.

Šiandie lengviau padaryti klaidą, nes niekuomet mūsų tauta nebuvo užtvinus taip melagingais prieštikibiniais mokslais. Ištvirkę ir paklaidinti žmonės skelbia visur ir visokiais budais mokslus, kurie pataikauja aistroms ir

lengvai skverbiasi į žmonių galvas.

Veltui tikrinama mums, kad mes tėsame ant žemės pasilinksminti, kad ateinančiojo gyvenimo viltis tėra sapnas, kad laimė ir linksmybė tėra turte, piniguose ir tose priemonėse, kurias pinigai gali pagaminti pasilinksmimui.

Tai mokslas, kuris daro dabar milžiniškas pastangas pavergti krikščionybę ir materializuoti laimę. Praeitame amžiuje tasai mokslas vadinosi filozofija, šiandie jisai vadinasi komunizmas, socializmas ir t. t.

Aš tamstos neužgausiu, mėgindamas įrodyti, kad tokia laimė yra pažeminančiosios rušies. Tai gana aišku. Visa, kas mus skiria nuo gyvulių, kaip gerumas, dora, pasišventimas, moralinė tvarka, jisai sunaikina. Žmogus nesiskiria nuo šuns kaip tik išvaizda; abiejų laimė ta pati, savo visų palinkimų patenkiniimas, vien gyvuliškas pasilinksminimas.

Dalykas, kuriuo pasaulis nėra įsitikinęs ir prie kurio aš patraukčiau tamstos dėmesį, yra praktiškas komunizmo negalėjimas tos visotinos laimės atsiekti.

Aš noriu, kad tamsta išrištumei visuotiną priešingumą paprastai dalykų tvarkai, kurių niekas negali pakeisti ir įtikrinti tamstą, kad tokia tvarka ne kas kita kaip sapnas, pavojinga ir juokinga utopia, ir kad jo dailiais žodžiais, kuriais jis puošiamas, nieko nėra.

(Bus daugiau).

Tretininkų Žinios.

TRETININKŲ GARBĖ.

Šv. Pranciškus, įsteigdamas Tretininkų Santvarą, padėjo jai gerus pamatus. Kaip sakoma, medį galima pažinti iš vaisiaus, taip lygiai ir draugijos vertė iš josios narių gyvenimo. Tretininkų Santvara turėjo būti prakilni draugija, jeigu jina galėjo padaryti žymių perversmę žmonių papročiuose ir duoti pasauliui gražiausių šventybės pavyzdžių. Toki apsireiškimai negalėjo įvykti nepastebėti. Todėl Tretininkų Santvara nuolatos augo savo narių skaičiumi ir savo garbe. Žmogus, įstodamas į Tretininkų Santvarą, buvo skaitomas doru ir dievobaimingu, nes tai buvo ryškiausi draugijos narių pažymiai.

Pirmiau buvo leista nešiotis ginklai. Šitoji aplinkybė davė progos daugeliui nesusipraimų ir kruvinių susirėmimų. Tretininkų Santvaros įstatymai ginklų nešiojimą uždraudė. Kadangi draugija pradėjo smarkiai plėstis, tai josios nariai pavartojo savo įtekmės ir ginklai buvo palikti tiktai kariuomenei. Viduriniuose amžiuose luomų skirtumas buvo griežčiausias. Turtingas ponas neturėjo nieko bendra su savo tarnais baudžiauninkais. Vargdieniai tarnai buvo dažnai ponų nežmoniškai skriaudžiami. Turtuoliai ir vargdieniai, įstoję į vieną draugiją, pradėjo draugauti, vienas kito nežeminči — jie suėjo į artymus draugiškus santykius.

Šventos gyvenimo taisyklės — pamaldumas, pasninkai, nusimarinimas — kėlė narių dvasinį gyvenimą. Apsireiškė Santvaroje ne tiktai gilaus tikėjimo ir dorovės pavyzdžiai, bet tikroji šventybė. Ir kaip draugija buvo savo narių luomais marga, taip jina paliko savo šventaisiais įvairi. Čia buvo karaliai, kunigaikščiai; kunigai, visų luomų žmonės; buvo jaunikačiai, mergaitės, našlės, šeimynų tėvai ir motinos; buvo dideli atgailotojai, kankiniai; vienu žodžiu, buvo visos žmonijos atstovų vaikas.

Auksu dabintų galvų tarpe tretininkais buvo Prancuzijos karalius šv. Liudas, Kastilijos karalius šv. Ferdinandas, Turingijos kunigaikštienė šv. Elzbieta ir jos giminaitė brang vardė Portugalijos karalienė šv. Elzbieta. Žy-

miausiu kunigu tretininku buvo garsus Arso klebonas šv. Jonas Vianney. Kiti žymesnieji tretininkai šventieji yra šitie: šv. Rožė iš Viterbo, mergaitė; šv. Margarita iš Kortonos, didelė atgailotoja; šv. Rokas, šv. vietų maldiminkas; šv. Ivo; Japonijos šv. kankiniai Petras Baptistas ir Raimundas Lullus.

Palaimintųjų tarpe tretininkai skaitomi keliomis dešimtimis. Jų daugiau žmonėms girdėti yra sekantieji: Anglijos politikas ir diplomatas Tamas Morė; pirmutinis tretininkas Lukezijus; šv. Elzearijus ir pal. Delfina, kuriuodu moterystės luome išgyveno pilnoje skaitstybėje; Nevolionus, našlys, panašiai šv. Roku, šv. vietų lankytojas; Marija Pranciška penkių Jėzaus Kristaus žaidžų; Umilijana Cerchi, Angelė iš Poligno, Liudvika de Albertinis, Michalina, Viridiana, Joana iš Signa ir daugelis kitų, kurių vardai pasauliui mažiau težinomi, bet užrašyti Gyvenimo knygose.

Ne tiktai šventieji padarė Tretininkų Santvarą garsia, Jos nariais buvo daugelis žymių pasaulio garsenybių — rašytojų-poetų, menininkų, muzikų, išradėjų ir t. t. Štai kokius vardus randame Tretininkų Santvaroje: Dante, Petrareha, Giotto, Cervantes, Kolumbas, Vasco de Gama, Lope de Vega, Galvani, Volta, Garcia Moreno, Lišt ir šimtų kitų vyrų, prieš kuriuos nusilenkia šandie visas pasaulis.

Tretininkų Santvara yra skirta visiems luomams. Joje kiekvienas žmogus gali kilti aukštyn doroje, gali siekti tobulybės šiame gyvenime. Jeigu pirmiau mūsų žmonės be luomo skirtumo galėjo pasiekti dangaus karalystės ir apsilvainikuoti amžina garbe, tai ir mes galime bandyti sekti tuos gražius pavyzdžius, tvarkyti savo gyvenimą Tretininkų Santvaros įstatais ir siekti tobulybės bei šventybės. *J. N.*

Skapiškis. Atsiminė Dievą. Skapiškio valščiaus vienas vaikas už žmogžudystę buvo nušteistas sušaudyti. Kai jam buvo praneštas sprendimas, tada jis afsiuntė savo tėvams laišką, prašydamas užpirkti mišias už jo dušią. Kai gyvas ir sveikas buvo, tai jam nereikėjo nei Dievo, nei bažnyčios! O kai į akis pažiūrėjo mirtis, tai šaukiasi prie visų!

Ž I E D E L I A I

Jo Akių Šviesa.

— Kaip stebėtini yra keliai, kuriais Dievas savo galybe ir malonumu veikia mūsų sielose!

Tuos žodžius tarė jį mane ne seniai vienas geras vienuolis.

— Leisk man papasakoti tamstai vieną atsitikimą — jis toliau kalbėjo. Tai buvo keletas metų atgal ir man jį atpasakojo vienas dalyvių.

Tai buvo dienos, kuriose važinėjamos dviračiais. Vienas mūsų jaunesnių kunigų dar neįpratęs atsargiai važiavo užpakalyje senuko, kuris irgi taip prastai važiavo kaip ir musiškis. Staiga senio dviratis susikulė kryžkelyje su vežimuku. Dviratis apsisvertė ir sudužo, nelaimingam gi žmogui dviračio špykis pilna jėga pataikė jį veidą taip, kad išdurė akies lėlutę, kuri išvirtusi gulėjo ant skruosto; buvo kruvinas ir baisus reginys. Bet štai, kol minia dar nesusirinko, mūsų kunigas nušoko nuo savo dviračio ir nubėgo pagelbėti sudaužytam žmogui. Pribėgęs pamatė, kad vargšas žmogus buvo labiau apkvaitęs nei sužeistas, išskirus jo veidą ir akį, kuri atrodė labai nejaukiai. Nubraukęs dulkes ir purvą, jis padavė iš savo kišeniaus švarią nosinę pirmam pribėgusiam vaikučiui ir įsakė ją kuo greičiausiai vandeniu suvilginti. Į akimirką vaikutis sugrįžo su varvančia nosine. Kunigas atsargiai nušluostė kraują nuo akies lėlutės, ir palengva įdėjo

ją atgal į savo vietą. Tada ta pačia šlapia nosine aprišo jam akį. Senukas buvo labai sujudintas, tad kunigas patarė jam eiti pas artimiausią gydytoją. Matydamas, kad sužeistasis vyras gali eiti, kunigas, suteikęs jam reikalingos pagalbos, nuvažiavo savu dviračiu.

Jam važiuojant, atėjo jį galvą mintis, kad gal jisai buvo per greitas. Ką gi jis žinojo apie chirurgiją, arba apie įdėjimą akies lėlutės? O jeigu kraujas užsinuodytų dėl jo neprityrusio darbo! O jei nuo to tas žmogelis mirtų? Jisai save kaltino, kad ne tuojau ėjo ieškoti kokio chirurgo. Tačiau, pamąstė, kad darė kaip geriausiai išmanė, ir jojo tikslas buvo tyra artimo meilė. Jisai niekumet pirmiau nebuvo to žmogaus matęs ir todėl, pavedęs jį Dievui, jis vėl ėjo savo kasdienės pareigas.

Sekančią dieną jisai skaitė didžiai perdėtą aprašymą apie tą nuotikį. Jisai pats buvo apskelbtas didvyriu, senukas gi buvo vienas gerai žinomų ir labai aukštai gerbiamų miesto piliečių. Laikraštis toliau rašė, kad sužeistajam pavojaus nėra ir kad akis išgelbėta. Vengdamas pagarsėjimo, kunigas rūpinosi užtylėti visą dalyką. Vienok jis atsiminė, kad sužeistasis buvo žinomas klaidatikis. Ir malda išsiveržė iš kunigo lūpų, kad Viešpats pasigailėtų to vargšo žmogaus sielos.

Laikas bėgo. Praėjo apie metai ir

tasai atsitikimas buvo užmirštas. Bet štai vieną dieną mūsų kunigas buvo pašauktas į klebonijos svečių kambarį. Senyvas, poniškas džentelmenas su akiniais pakilo jo pasveikintų.

— Ar tai tamstos vardas, Tėveli? — užklausė svečias.

Kunigas nustebeęs žiūrėjo į nosinę. Be jokio abejojimo, tai buvo jo vardas.

— Taip, tamsta — atsakė kunigas. — bet koku būdu galėjo mano nosinė atsirasti pas tamstą?

— Ar jus nepamenate nelaimę, kuri atsitiko apie metai atgal, kuomet vienas žmogus, važiuodamas dviračiu, susikulė su vežimuku? Tamsta to žmogaus akies lėlutę įdėjai atgal taip mitriai, tartum butumei mokėsis chirurgijos visą savo gyvenimą!

— Taip — nusijuokė kunigas. Dabar kuomet priminei, atsimenu. Ar tai tamsta buvai tasai sužeistasis?

— Taip. Aš buvau sužeistasis, — tarė žmogus — ir jei ne tamsta, aš šiandie bučiau neregys. Tamsta atlikai savo darbą taip greit ir taip gerai, kad nė jokių blogų pasekmių nepasiliko. Kuomet parodžiau savo akį specialistui, jisai stebėjosi darbo nuoseklumu. Kai pasakiau jam, kad negalėjau tamstos surasti, tai jis man pasakė, kad tamsta išgelbėjai ne tik mano regėjimą, bet gal ir mano gyvybę.

— Vienok aš turėjau nosinę, kurią aprišai aplink mano galvą, ir tamstos vardas buvo pilnai joje išrašytas. Ne ilgai truko iki tamstą suieškojau, ir tamstos namus taipgi greit suradau. Norėdamas tamstą matyti, aš pradėjau

lankyti jūsų bažnyčią, ir klausyti tamstos ir kitų kunigų pamokslų.

— Mano protas liko apšviestas ir širdis sujudinta. Aš ėjau prie vieno kunigo, kuris mane pamokino ir neseniai buvau priimtas į Katalikų Bažnyčią. Aš susilaikiau kalbėti su tamsta, trokšdamas tos valandos, kada galėčiau pasakyti tamstai, kad davei regėjimą ne tik mano akims, bet ir mano sielai. Aš dabar esu katalikas ir tamstai dėkingas ne tiktai už savo akių šviesą, bet ir už savo tikėjimo šviesą. Be to, mano šeima — pati ir vaikai — visi yra mokinami ir seks paskui manęs į Katalikų Bažnyčią. Tamstos meilės aktas ir šita balta nosinė, kuri tamstą išdavė, buvo priemonės, kurias Dievas man davė, kad pamatyčiau šviesą. Aš atėjau šį rytą papasakoti tamstai visą gražią pasaką ir kartu širdingai padėkoti.

Ar dar reiktų sakyti, kad kunigas su neapsakomu džiaugsmu laimino Dievą, kuris jį padarė įrankiu tokiame stebėtiname atvertime! Kaip mažai žinome apie įtaką, kurią padarome savo paprasčiausiais žodžiais ir meilės darbais į tuos, kuriuos visur sutinkame.

K. V.

Rubikiai (Anykščių v.). "Šventavartė". Prie šio sodžiaus randasi turtingas salomis Rubikių ežeras. Tarp dviejų salų yra gili vieta, kuri ir žiemą, retai užšala. Senesnieji žmonės pasakoja, jog toje vietoje buvusi bažnyčia ir tik kaž kodėl nuskendus. Dar neseniai toje ežero vietoje atrasdavę bažnytinių daiktų. Ir dabar Kalėdų rytą, kaip žmonės tikina, skambinant Anykščiuose varpais, taip pat pradeda skambinti ir "Šventavartėje". Žiemą ta vieta lyg paslaptinai atrodo. Ne veltui jai toks ir vardas duotas! Sakoma, ji tol neužšalsianti, kol kas nors gyvas padaras ten neprigersiaps.

Katalikų Pasaulys

KANADA. — Montreolio mieste išeina vienas žymus katalikų laikraštis, vadinamas "La Croix". Tasai laikraštis šiomis dienomis minėjo 25 savo gyvavimo metus. Tų sukaktuvių metu gauta daug pasveikinimų ne tiktai iš aukštų dvasininkų, bet ir iš žymių pasauliečių katalikų inteligentų. Kanados katalikai yra puikiausia susiorganizavę, aukščiausia tikybiniiai susipratę; jie šiaudie yra pavyzdžiui visam katalikiškam pasauliui. To aukšto laipsnio pasiekti jiems padėjo gerai organizuota katalikiškoji spauda, kuri atliko milžinišką darbą, gerai drausmingai suorganizuodama visa katalikišką visuomenę. Ne veltui šiaudie džiaugiasi laikraštis "La Croix", kuriam teko matyti savo darbuotės vaisiai.

PRANCUZIJA. — Lyono mieste įvyko Tarptautinė Prekybos ir Pramonės paroda, kuri buvo atidaryta iškilmingomis pamaldomis garsioje Fourvieres bazilikoje. Pamaldas laikė Prancuzijos primas Lyono kardinolas Maurin. Kadangi Prancuzija katalikų šalis, tai ir valdžia nors ne katalikiška turi su žmonių jausmais labai skaitytis. Dabartinis valstybės prezidentas Doumergue yra protestantas. Jisai atvyko atidaryti Lyono parodą. Sekdamas žmonių nusistatymą prezidentas dalyvavo bazilikoje, klausydamas šv. Mišių. Žinoma, toksai prezidento nors ir nekataliko pasielgimas padarė į žmones gražaus įspūdžio.

— Prancuzų Bažnyčios vyriausybė yra labai susirupinusi kunigų stoka. Karo metu tūkstančiai jų krito karo lauke ir dabar truksta kunigų. Kandidatų į seminarijas ir maža, nes daug jaunų vyrų paguldė savo galvas, gindami nuo priešų tėvynę. Todėl dabar kas metai Prancuzijoje yra ruošiami pašaukimams į dvasinį luomą auklėti kongresai, kurie kelia kunigo svarbos mintį žmonių tarpe ir tuomi augina kandidatų skaičių į kunigus. Toksai kongresas šimet įvyks mieste Marseilles lapkričio 3, 4 ir 5 dienomis. 1927 metais toksai kongresas bus mieste Rouen, 1928 — Lyone, 1929 — Nancy, 1930 — Tuluzoje, 1931 — Paray-le-Monial, 1932 — Versaliuje ir 1933 — Montpellier.

— Prancuzijos valdžia pastatė naują laivą, kuris vadinasi "Ile de France". Tasai lai-

vas vienas didžiausių, turi 241 metrą ilgio ir įtalpina 41,000 tonų. Jisai plaukios tarp Havre ir New Yorko uostų. Pirmiau negu laivas buvo siunčiamas į jures, įvyko jo pašventinimas. Tikybinės apeigą atliko Saint Nazaire miesto dekanas, dalyvaujant Laivyno sekretoriui, kitiems aukštiesiems valdininkams ir šiaip jau rinktiniai publikai.

— Paryžiuje įsikurė draugija, kurios užduotis bus padaryti sutartis su krutamųjų paveikslų kompanijomis, kad jos paruoštų filmų Katalikų tikėjimui aiškinti. Tokios sutartys jau padarytos ir jau paruošta krutamieji paveikslai aiškinti Išpažinties ir Paskutinio Patėpimo Sakramentus. Draugijos vadu nuomone visa reikia naudoti didesnei Dievo garbei ir nemirtingų žmonių sielų išganymui. Jeigu jie tikėjimo nejieško bažnyčioje, tai jį ras teatre.

AUSTRALIJA. — Ne senai buvo paskelbti skaitmenys Australijos Katalikų Bažnyčios. Šiais 1926 metais Australijoje yra 1,413 kunigų, 843 broliai vienuoliai ir 7,703 sesers vienuolės. Didesnė pusė kunigų ir vienuolių yra Australijoje gimusieji. Dvasinės seminarijos yra tiktai 400 klerikų. Bet dabar atidarytos dvi naujos seminarijos — Victoria ir Queensland. Po kelių metų skaičius klerikų pasieks 1000 asmenų. Tas reiškia, kad kiekvienais metais bus išvesta į 200 naujų kunigų. Vienuolės turi labai daug mokyklų. Jos stengiasi gyventi po 4-5 kiekvienoje mokykloje, tokiu budu duodamos galimybės įsteigti daugiau mokyklų; jų daugelis dirba ligoninėse.

ČILI. — Pietinėje Amerikoje toliausia į pietus nusitiesia salos, kurios priklauso trims valstybėms: Čili, Argentinai ir Anglijai, kuri valdo Falkland salas. Šitos visos salos sudaro vieną vyskupiją, vadinamą Magelano vikariatu. Kadangi jos užima 72,000 ketvirtainių kilometrų ir gyventojai, didžiumoje katalikai, išsimėtę po visus kampus, tai šv. Tėvas paskyrė vyskupui Aguilera naują pagalbininką vyskupą Jara ir Santiago. Tikimasi, kad tasai platus vikariatas bus padalintas netrukus į tris vyskupijas sulig jų politiniu įvairių valstybių padalinimu.

Lietuvos Žinios

Katalikų Veikimo Centro, Mariamp. skyrius kovo 28 d. turėjo posėdį. Nutarta daboti, kad katalikų partijos rinkimuose eitų solidariai, laikydamies vieni kitiems palankumo. Nutarta kreiptis į katalikų organizacijų valdybas, kad parupintų vietose rinkikų sąrašus patikrinti. Spaudos platinimo biuras pranešė apie katalikiškos spaudos platinimo nuveiktus darbus. Pasirodė esą geros pasekmės. Dirba čia jaunieji, kaip visada energingai. Nutarta renti "Šaltinį" visomis pajėgomis.

— Nuoširdžiai ačiu už pažadėtą paramą.
Redakcija.

Suginto paskaita. Liaudininkų žmogus Sugintas kovo 12 d. darė politinį pranešimą. Kalbėjo 6 valandas ir apie liaudininkų darbus Seime nieko nepasakė. Pasakojo apie krikščionių darbus Seime. Matyt katalikai Seime yra daug padarę.

Sugintas peikė, kad valdžios yra šelpiami ukininkai, kad "Blaivybei" duodama pašalpos, kad ir kitoms kultūrinėms organizacijoms duodama parama. Jis žadėjo, kad liaudininkai darysį kitaip, ir pakelsią krašto gerovę. Kokiu budu liaudininkai tai padarys, jeigu krašto ukio nerems, jeigu "Blaivybės" nerems, jeigu kultūrinėms organizacijoms nepadės, Sugintas nepasakė.

Viena moteris jam atsakė: "Gyvenau Rusijoje 16 metų. Tenai socialistai peikė valdžią, žadėjo "rojų". Paėmė valdžią ir sukūrė pragarą. Tas bus ir čia pat". Sugintas neturėjo ko atsakyti.

Kun. Bumšo paskaita. Pilypo salėje, kovo 28 d. buvo paskaita apie busimus rinkimus. Kiekvienoje šalyje yra žmonių pinigų, pamokyti, ukininkų, darbininkų ir dvasiškių. Kiekvienas balsuoja už savuosius. Lietuvoje pinigų mes teturime žydelių ir pažangiečius, kurie nenorėjo dvarų dalyti. Kunigai savo sąrašo nestato. Tad Lietuvoje, žmonėms neperтурtingiems lieka balsuoti už ukininkus, darbininkus ir vidutinio sluogsnio, pamokytyjų, kiekvienam už savo. Bet mes esame dar katalikai. Tad mums balsuoti reikia: už darbininkus, bet katalikus, t. y. Darbo Federaciją;

ukininkams už Ukininkus, bet katalikus, t. y. už Ukininkų Sąjungą, ne už Ukininkų Partiją; likusiems už trečią sąrašą, kuris stengiasi visus sujungti, t. y. už krikščionis demokratus. Už pinigų šalininkus, už pažangiečius dar ir delto netinka katalikams balsuoti, kad jie susidėjo su katalikų priešais, su liaudininkais.

Tad katalikų tebus trys sąrašai. Kitokių katalikams tinkamų sąrašų nebus. O kuris iš jų patinka pasirinkime, kaip kam patinka.

Tokio turinio buvo kun. Bumšo paskaita, pasakyta labai aiškiai ir gyvai.

Udrija (Alytaus apskr.) Stud. K. Berulis čionai turėjo paskaitą: "Ką Lietuvos pilietis turi žinoti rinkdamas Seimą". Žmonių prisirinko labai daug. Socialistas Jakučionis, prelegentui kalbant apie netikėlius, sušuko: — "Pakarkite juos". Katalikai nekars nė vieno netikėlio už tai, kad jie netikėliai. Bedievybė gi yra išžudžiusi milijonus katalikų už tai, kad jie į Dievą tikėjo. Socializmas taip ir dabar tebedaro Rusijoje. Darė kitur, darytų ir pas mus, kad galėtų.

Biržai. Suvažiavimas. Neperšeniai įvyko Biržų apskrities katalikiškų organizacijų atstovų suvažiavimas. Jis buvo labai gausingas ir smarkus. Jame buvo 100 atstovų, o svečių atsilankė daugiau 300. Brangiausi svečiai buvo J. E. Žemės U. Min. Krupavičius, Seimo atstovas dr. Jočys, gener. Ladygienė ir kt. Bendrame suvažiavimo posėdyje aukštai gerb. svečiai nušvietė tikrą Lietuvos ekonominę ir politinę padėtį. Vakare buvo atskiri posėdžiai: krikšč. dem. partijos, darbo federacijos ir moterų, kuriuose plačiai tartasi bėgama klausimais ir Seimo rinkimais.

Vilkaviškis. Nušvilpė liaudininkų "orateli". Nesenai liaudininkas adv. Sugintas darė Seimo darbų pranešimą, kur demagogiškai šmeižė krikščionis demokratus ir gyrė buv. Seime pirmininką gydytoją Staugaitį. Žmonės advokatą paklausė, kodėl Staugaitis Seime diktoriskai mindžiojo demokratizmą, tai vargšas "oratelis" pradėjo mikčioti ir nieko nieko neatsakė. Kilo triukšmas, policija pranešimą uždarė. Taip ir nepavyko adv. Suginto kelionė į Vilkaviškį.

MUSŲ DARBAI

“Laivo” dėka, Amerikos lietuvių katalikų visuomenė, ypač “Laivo” skaitytojai, apsipazišta ne tik su įvairiais dalykais, kurių prisiskaito tame laikraštyje, bet ir su pačia Kunigų Marijonų Kongregacija (Vienuolija), kuri tą laikraštį leidžia.

Tas laikraštis priklauso prie “Musų Darbų”. Jis prirengti, atspausdinti ir išleisti skaitytojams daug yra sunkesnis darbas, negu jį paėmus perskaityti. Bet mes sunkumo nebijome, by tik iš musų darbo yra naudos katalikų visuomenei.

Daug “Laivo” skaitytojų, skaitydami “Musų Darbus”, mato, kiek įvairių sunkumų turi Marijonai, dirbdami darbus, kurių dabar turi ir rengdamiesi prie tų, kurie jų laukia. Jie supranta, kad Marijonams reikalinga pagelba. Todėl atsiranda nemažai uolių vyrų ir moterų, kurie nelaukia, kad jų kas paprašys, bet uoliai platina “Laivą” savo kolonijose.

Daug lengviau pasidaro dirbti tas spaudos darbas, kuomet tai iš vienos, tai iš kitos lietuvių kolonijos prisiunčiamas žymus skaičius prenumeratų, pririnktų iš naujų skaitytojų.

Toki asmenys ne tik remia mus, bet sykiu atlieka ir išganingą darbą per praplatintą gerą katalikišką laikraštį.

Tikimės, kad toliau vis daugiau susirasime tų uolių spaudos remėjų. Manome, kad jų atsiras kiekvienoje lietuvių kolonijoje, kad jie įves “Laivą” į kiekvieną katalikų šeimyną.

Kokis puikus būtų atliktas darbas! Kokių gražių vaisių iš to visur susilauktų katalikų visuomenė!

Pagalvokite, Brangūs “Laivo” Skaitytojai, ar Jus negalėtumėte ši bei tą tuo reikalu nuveikti. Pratarti geras žodelis savo kaimynui, ar kaimynkai nesunkus darbas, o naudos iš to gali būti labai daug.

Nevienas žmogus užsirašytų “Laivą”, jei kas jam jį parodytų, duotų paskaityti ir padėtų išsirašyti.

Taigi, geri žmonės, padėkite.

Musų darbas yra vesti visus katalikus prie kas-kart gilesnio ir geresnio pažinimo ir

supratimo savo tikėjimo ir savų katalikiškų reikalų.

Lietuviai katalikai, ypač pavieniui, yra labai nedrąsus tikėjimo dalykuose. Daugelis, bedieviui niekus tauzijančiam, nedrįsta priešingo žodelio ištarti, o nevienas net pritaria blevyžgoms. Ar tai ne didžiausia gėda tokiam katalikui? Ar tai ne ženklas, kad jam truksta gero pažinimo savo tikėjimo ir drąsos savo tą dvasinį turtą ginti?

Jei katalikas gina savo namą, savo turtą jame, savo kišenę, kurioje yra keletas dolerių, tai ar mažiau vertas yra jo dvasinis turtas — tikėjimas, dora, kad jis jų negina?

Airišis katalikas “gatavas” kumščiuotis su tokiu, kuris numeta netikusį žodį ant katalikų kunigo, o lietuvis katalikas ramiausiai sau murkso, nors prie jo blevyžgotų prieš Dievą ir kitus švenčiausius religijos dalykus ir nepratars priešais žodžio.

Taigi, ar nereikia lietuviui katalikui daugiau susipratimo, daugiau drąsos ir išpažinti savo tikėjimą, jį ginti ir jį tarp kitų platinti?

Oi reikia! Ir labai, labai reikia!

“Laivas” rupinasi ir rupinsis tą dalyką pataisyti.

Suprantama tat, kad jis turi pasiekti kodidžiausią žmonių skaičių.

Aukotojai:

Bubnis And., Chicago, Ill.	\$50.00
J. K. Chicago, Ill.	50.00
Ap. Maldos Dr.-ja, Chicago, “Draugo”	
-B-vės šėrą	10.00
Kardelis Juoz., Chicago, Ill.	1.00
Šventickas Juoz., N. Abington, Mass. ..	3.00
Petkauskienė Ur., N. Abington, Mass. ..	3.00
Perekšlytė A. N. Abington, Mass.	3.00
Tribulauskiutė K., N. Abington, Mass. ..	3.00
Devenis M. N. Abington, Mass.	1.00
Valuntienė V., N. Abington, Mass.	1.00
Chepienė A. N. Abington, Mass.	1.00
Kučienė J., N. Abington, Mass.	1.00
Rešenčienė M., N. Abington, Mass.	1.00
Medžius F. N. Abington, Mass.	1.00
K. Gibas, Seranton, Pa.	3.00
Al. ir Pr. Ropiai, Shenandoah, Pa.	6.00

J. Ruseckas, S. Boston, Mass.	3.00	Juzefa Pivarunienė, Mathpana, Mass. ..	3.00
T. G. Venis, S. Boston, Mass.	3.00	Juozas Vilčinskas, S. Boston, Mass. ..	3.00
H. Sidorovič, So. Boston, Mass.	3.00	Anžanina Grabijolaitė, S. Boston, Mass.	3.00
A. Paldauskas, So. Boston, Mass.	2.00	Antanas Bendoraitis, S. Boston, Mass.	3.00
Pr. Janulevičius, S. Boston, Mass.	3.00	L. Savickienė, S. Boston, Mass.	3.00
M. Pauliukonienė, S. Boston, Mass.	3.00	J. Burbulis, S. Boston, Mass.	3.00
Bonifacas Kučinskas, So. Boston, Mass. ..	5.00	A. Kazirskienė, S. Boston, Mass.	3.00
Karalina Čiurlionienė, S. Boston, Mass.	3.00	Vincas Tamulaitis, S. Boston, Mass. ..	3.00
Barbora Znotinienė, S. Boston, Mass. ..	3.00	M. Šapalienė, S. Boston, Mass.	3.00
Pranciška Stepanavičienė, S. Boston, Mass.	3.00	P. Žadeikienė, S. Boston, Mass.	3.00
Marijona Medveekaitė, S. Boston, Mass.	3.00	Elzbieta Tamulaitė, Nashua, N. H.	3.00
Marijona Tamulaitienė, S. Boston, Mass.	3.00	Visiems Kolegijos Remėjams ir Aukoto-	
Katrina Pečiulienė, S. Boston, Mass. ..	3.00	jams nuoširdžiai ačiū. <i>Remėjų Centras.</i>	

Klausimai ir Atsakymai

(Tąsa).

Jeigu žmonės tai padaro nežinodami, jiems nuodėmės nėra. Bet kuomet toksai atsitikimas iškyla aikštėn, tai jų padėties klausimas yra pasiunčiamas dvasinei vyresnybei ištirti ir išspręsti ar jų sutartis yra teisėta, ar ne. Kuomet pasirodo, kad tų asmenų sutartis yra neteisinga, tai jie, nors ir keleta metų būtų gyvenę moterystėje, turi skirtis, nebent būtų galima keblumas prašalinti ir Moterystės Sakramentas jiems suteikti. Jeigu gi nėra jokios galimybės jiems įstoti į Moterystės Sakramentą, jie būtina skiriasi. Šitame atvejuje nėra jokio divorso, nes jų susituokimas nebuvo Moterystės Sakramentas.

Panašūs atsitikimai yra nurodyti ir su prancūzų vyskupais. Jie kreipėsi į šv. Tėvą, prašydami jo nusprendimo abejotinoje jungtuvėse. Šv. Tėvas, ištyręs dalykų padėtį, rado, kad tų asmenų sutartys buvo visiškai neteisingos ir todėl jisai pra-

nešė kaip šv. Bonifacui, taip ir Amiens vyskupui, kad tarp tų asmenų nėra ir negali būti jokio Moterystės Sakramento. Reiškia, jie turėjo skirtis. Žinoma, kadangi jie nėra vedę, tai gali stoti į Moterystės Sakramentą. Šv. Bonifaco paduotas šv. Tėvui paklausimas galima rasti plačiai aprašytas veikale "Historia Germaniae", knyga 3, "Merovingici et Karolini aevi epistolae", puslapis 276. Aleksandro III tyrinėjimai ir nuosprendis paduotas veikale Decretalia, knyga 4, skyrius 25, puslapis 2.

Kadangi visame pasaulyje yra 324-328,408 katalikai, tai tarp tokios daugybės žmonių buna visokių atsitikimų. Šv. Tėvas gauna kas metas po kelis tokių abejotinių jungtvių klausimus išspręsti. Tų klausimų nagrinėjimas ir nuosprendis visuomet telpa Katalikų Bažnyčios laikraštyje organe "Acta Apostolicae Sedis".

KLAUSIMAS: "Ar yra šie vardai katalikiški kaip "Alice ir Virginia" ir

kaip jie tariasi lietuviškai??

D. J. B.

ATSAKYMAS: Alice ir Virginia lietuviškai tariasi Alicija ir Virginija. Abudu vardu yra katalikišku. Alicija buvo cistersų regulos vienuolė, gyvenusi la Cambre vienuolyne, Malines vyskupiijoje, Belgijoje. Jinai mirė 1250 metais. Del savo

švento gyvenimo jinai yra išpažinta palaiminta.

Virginija yra pirmutinių krikščionų bėn amžių Romos gyventoja. Jinai buvo nukankinta už Kristų ir todėl išpažinta šventa. Jos kunas atrastas šv. Kaliksto katakumbose 1827 metais. Josios šventė išpuola 5 dieną gegužto m.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimts ir aštuoniasdešimts metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina Lietuvon tik
\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.